Holkot, Robertus: Super sapientiam Salomonis
Basel: [Johann Amerbach, and Johann Petri de Langendorff?], 1489, 1489

Numer⁹ dieꝝ hoīs vt multū cētū anni. ꝛ ideo
optꝫ interī patiēter expectare Jac. v. Patien
tes estote frēs vsqꝫ ad aduētū dñi. ecce agrico
la expectat ꝓciosū fructū tre. patiēter ferēs do
nec accipiat tpaneū ꝛ serotinū. Sꝫ dolēdū est
de mltis: sic de illa ficulnea de q̄ narraꝛ Math
xxi. q̄ xp̄s reuertēs ī hierusalē esuriȷ̄t ꝛ vidēs
ficū iuxta viā diuertit ad ea. ꝛ cū nō inuenisset
in ea nisi folia tantū: maledixit ficui ꝛ ait. Nū-
q̄ꝫ ex te nascaꝛ fruct⁹ in sempiternū ꝛ stati aru-
it. Jsta ficus designat diuites: auaros q̄s cuꝫ
de⁹ ditauit vt fructificarēt p elemosynas. Xp̄s
esurit q̄tiēscūqꝫ paup esurit: sic ip̄e exp̄oit Ma
th. xxv. Esuriui ꝛ nō dedis ꝛc. venit ad ficulne
am. q̄n paup venit ad diuitez nihil inuenit ibi
nisi folia. q̄ꝛ nihil ibi paup recipit. nisi amara
vba. indubitanꝛ tali ficui de⁹ in die iudicȷ̄ ma
ledicet q̄n ei cū alȷ̄s dicet. Jte maledicti ī ignē
eternuꝫ q̄ p̄parat⁹ ē dia. ꝛc. Et iō signanꝛ dicit
Eccs. v. Qui amat diuitias nō recipiet fructū
ex eis. n̄ dic. qui hꝫ vel q̄ dispensat: ꝫ q̄ amat ad
ꝓuādū. Nā de illo adueniente morte dicet dia
bolus. illud Daniel. iiȷ̄. Succidite arborē vos
cōtrarȷ̄ hūores. ꝛ dispergite fruct⁹ ei⁹. vos ex-
ecutores. Nā humores repugnātes in corpo-
re faciūt carnis corruptionē. ꝛ executores or-
dinātes de funere. faciēt opū dispsionē ꝛ segre-
gationē. ꝛ tūc p̄mo expienꝛ. q̄ q̄ amat diuitias
fructū nō capiet ex eis. Dicit Aris. ȷ̄. de vegeta
bilib⁹. q̄ arbores q̄dā plātate in distempatis lo
cis faciūt p̄mo fruct⁹ acidos postea dulces ꝛ tā
dē amaros. ꝛ fruct⁹ talis piramidaꝛ ī vtraqꝫ ex
tremitate ꝛ in medio hꝫ figurā lataꝫ. Moralit
hō paup dat⁹ oīo mūdo ꝛ totā itētionē suā extē
dēs ad h̄ q̄ tpaliter fiat diues: facit fructū ī p̄n
cipio valde acidū ꝛ acutū. ieiunat vigilat pce
viuit: laborat et seruit: nihil dulcedinis ē p tūc
in opib⁹ suis: ꝫ postea cū fuerit diues fact⁹ ad
tp̄s: ludit: expēdit: iocūdaꝛ solēnit ꝛ tūc ē fru-
ctus su⁹ dulcis: ꝫ h̄ dulcedo nō durat. Nā stati
tēdit ad mortē ꝛ tūc optꝫ disponere de testam̄
to ꝛ relinq̄re alienis diuitias suas: ꝛ iste fruct⁹
nec apparet sibi acidus nec dulcis: ꝫ amarissi-
m⁹ q̄n dꝫ dimitte t̄rā quā coluit, plē quā genuit
domos ꝛ cameras q̄s curiose edificauit: filios
ꝛ filias ꝛ vxorē q̄s amauit. Et de talib⁹ verifica
tur illud Sap. iȷ̄. Uacua ē spes illoꝝ ꝛ labores
sine fructu. ¶ Terti⁹ bon⁹ fruct⁹ ē doctrinalis
fertilitatis: ꝛ istū fructū exigit dn̄s a doctorib⁹
p̄dicatorib⁹ ꝛ p̄latis: q̄b⁹ dꝛ Joh. xv. Posui vos
vt eatis ꝛ fructū afferatis: ꝛ fruct⁹ vr̄ maneat.
Et Sap. xvȷ̄. Nō natiuitatis fruct⁹ pascūt ho-
mies: ꝫ sermo tu⁹ hos q̄ in te crediderūt ꝯuat
Sꝫ de istis arborib⁹ dolēdū ē q̄ q̄dā arescūt p
pter nimiā siccitatē q̄ꝛ nō hn̄t humorē deuotio
nis: nec zelū aiaꝝ Oze. ix. Radix eoꝝ exicca-
ta ē neq̄q̄ꝫ faciēt fructū. Nō fuit sic de p̄mis p̄-
dicatorib⁹ plātatis ist ecclia: imo ipsi erāt riga-
ti p gratiā ꝛ cōtemplationē Ecci. xxiiȷ̄. Dixi ri
gabo ortū plātationū ꝛ inebriabo partus mei
fruct⁹. ¶ Scdo alȷ̄ frutescūt p curiositatē. Uñ
q̄n pui surculi pui frutices crescūt circūquaqꝫ
circa arborē: tūc trahūt ab ea humorē. Jta ꝛ si
milit q̄n in studio curiosa ꝛ subtilia circūponū
tur mēti hoīs: subtrahūt ab eo deuotionē p̄di
cādi verbū dei. Per oppositū de bonis Ozee. x
in principio. Uitis frōdosa israel fruct⁹ adeq-
tus est ei. ¶ Tertio q̄dā marcescūt p venti vrē
tis malignitatē: ꝛ sūt tales q̄ dimittūt p̄dicare
ꝓpter obloquia detractionis ꝛ odia. Et hi vo
cantur in canone. nubes sine pluuia que a vē
tis circūferunꝛ. arbores autūnales infructu-
ose. ¶ Quart⁹ bon⁹ fruct⁹ ꝛ gloriosus ē fruct⁹
eternalis felicitatis: q̄ pcipieꝛ q̄n xp̄s dicet aīe d̄
corpe recedenti. illud Prou. xxxȷ. Date illi de
fructu manuū suaꝝ ꝛ laudēt eū in portis opa
ei⁹. Jstos fruct⁹ cōtemplādo gustare debem⁹
si ꝓ ipsis habēdis pugnare velim⁹. Jn figurā
cui⁹ malogranata ficus ꝛ vue filȷ̄s israel osten
se fuerūt: ꝛ allati fruct⁹ de terra ꝓmissionis añ
q̄ꝫ intrarēt eā. Nume. xiȷ̄. q̄ꝛ alias t̄rā tāte diffi
cultatis parū desiderassent. Jsto mō q̄ꝛ sanct⁹
andreas fructuuꝫ celestiū dulcedinē pri⁹ gu-
stauerat. iō tātū ad illos anhelabat: q̄ p arbo-
rē crucis q̄si p schalā ad eos accipiēdos ascen-
dit: dicens illud Cant. viȷ̄. Ascēdā in palmā ꝛ
apprehēdā fruct⁹ ei⁹. sciens q̄m bonoꝝ laborū
gloriosus ē fruct⁹.

Lectio. XLI.

f Jlȷ̄ aūt adultero
rū in cōsūmatione eūrt ꝛ ab iniq̄ tho
ro semē exterminabiꝛ. ꝛ siq̄dez lōge
vite erūt ī nihilū cōputabūꝛ ꝛ sine honore erit
nouissima senect⁹ eoꝝ. Finis potētie generati
ue ꝭm Aris. ȷ̄. de aīa. ē cōtinuatio speciei in eē
q̄ꝛ enī res sunt naturalr corruptibiles nec pn̄t
pmanere ppetuo ꝭm indiuiduū: voluit benigni
tas creatoris reb⁹ ab eo creatis imptiri ꝛ cōica
re potētiā ꝓducēdi sibi silia in specie. Uñ Cō-
mētator. ȷ̄. de aīa. cōmēto. xxxv. Sollicitudo
diuina cū nō potuit facere creationē pmanere
ꝭꝫ indiuiduū: miserta ē ei⁹ dando ei virtutē q̄
pōt pmanē in specie: ꝛ in h̄ nō ē dubiū q̄n me-
li⁹ ē in suo esse vt habeat hāc virtutē q̄ꝫ vt non A
habeat. Hanc aūt potētiā generādi in natura
rōnali corporea. i. hoīe sub duab⁹ legib⁹ hone
statis sine q̄b⁹ nō posset cōuenienꝛ ꝓpagatio fi
eri ad cultū dei. sicut sup̄. ȷ̄. ca. dictū fuit. De⁹
cōstrinxit: p̄scribēs homini sexū ꝛ numerū: se
xum vt sit mulier: numerū vt vna in matrimo
nio indiuidualiꝛ ꝯiūcta. Et ē mr̄imoniū viri et
mulieris legitima ꝯiūctio indiuiduā vite ꝯsue
tudinē retinēs. xxviȷ̄. q. ȷ̄. Seq̄ꝛ. Et q̄ꝛ istas le-
ges trāsgrediūꝛ impȷ̄ ponētes hoīes siles be-
stȷ̄s ꝛ sinē hoīs voluptatē: fidē ꝯiugȷ̄ nō ꝓuā-

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-277/0119
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG